

Apunt (ja no) a llapis

Déu s'ha amagat sota el cargol de les escales i es menja una galeta Maria

Foto: Jose Luis Cernadas Iglesias

És un dia d'aigua a la finestra, i el meu recolliment em fa moure entre tres pensaments: Lichtenberg, l'alcohol i la geometria de la riallada sardònica. Què hi ha, de més interessant, que un parell de línies ben escrites? Què pot despertar un odi més profund que un paisatge que no es pot modificar i que et transmet un estat d'ànim que et fot fàstic? El carrer, com ja he dit algun cop, és una maleïda col·lecció de ganyotes. Una festa de disfresses anecdòtica, la dansa de la vanitat que ja no és ni presumpta. Déu s'ha amagat sota el cargol de les escales i es menja una galeta Maria. El trànsit s'esmicola rere el vidre com un quadre de Turner dins una frase que resulta pedant.

Diuen que el millor que podem fer és encomanar-nos als que en saben més que nosaltres, o als que, directament, en saben. Diu Lichtenberg que és impossible travessar les masses amb el foc de la veritat sense cremar la barba d'algú.